

WIDODO is een variant van **WIDO**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Het is zeer wel mogelijk dat Widodo teruggaat op Wido, waarbij de laatste klank door kindertaal of vlevorm werd verdubbeld. Om de naam Wido te verklaren worden verschillende mogelijkheden geopperd:

- 1] mogelijk afgeleid van het Germaanse woord 'witu' = 'woud' of 'bos'; schijnt deze naamsverklaring tamelijk waarschijnlijk te zijn: dus 'bosman' of 'woudloper'. Deze betekenis ligt het meest voor de hand.
(Zo gezien zou de naam vergelijkbaar zijn met de Latijnse namen die met 'Silv-' beginnen, naar 'silva' = bos of 'woud' zoals 'Silvanus', 'Silvester', 'Silvius' enz.).
- 2] een andere mogelijkheid is dat de naam is afgeleid van het Germaanse woord 'wîd' = 'wijd' of 'ver' (in de betekenis van **verwijderd**).
- 3] ook is mogelijk de herleiding van het Germaanse 'wîg' of 'wîh' = 'strijd' (vgl. ons woord **vechten**)
- 4] De Bretonse naam Guyon hangt samen met het Keltische woord 'gwiw' of 'gwiv' = 'opgewekt' (vgl. 'vief')
*

Wido van Aduard (ook **van Klaarkamp**) o.cist., Groningen, Nederland; abt; † **na 1218. Feest 23 januari.**

Aanvankelijk was hij abt in Aduard. Hij volgde in 1218 Gerbrand op als abt van het Friese cisterciënzer klooster Klaarkamp. Na een voorbeeldig kloosterleven schijnt hij op een 23e januari gestorven te zijn.

*

Guido (of **Wido**) **van Anderlecht**, bij Brussel, België; koster & pelgrim; † **ca 1012. Feest** (2 & 25 juni &) **12 september.**

Hij was van zeer eenvoudige afkomst. Van jongs af leefde hij voor zijn godsdienst. Daarom deed hij dienst als koster in de kerk te Laken bij Brussel. Een koopman wist hem echter over te halen in de handel te gaan; zo kon hij veel geld verdienen voor de armen. Maar de eerste onderneming de beste liep op een faliekante mislukking uit. Nu begaf hij zich op bedevaart naar Rome. Vandaar trok hij verder naar Jeruzalem en weer terug naar Rome. Volgens de legende trof hij daar een hogere geestelijke uit zijn geboorteland, Wonedolf geheten, die hem zijn ring gaf. Zo keerde hij na zeven jaar naar zijn Brabantse land terug. Daar werd hij onmiddellijk door een priester aan zijn ring herkend en gastvrij onthaald. Maar in diezelfde nacht stierf hij aan een koortsaanval.

Hij is patroon van de koster, koetsiers, pelgrims en mensen van het platteland.

Hij wordt afgebeeld als boer (met os) of als pelgrim (korte mantel, staf, pelgrimsinsignes op zijn kleding).

*

In de 5e eeuw leefde er aan de Rijn in Duitsland een heilige kluizenaar, Sint Goar († ca 500; feest 6 juli). Op de eenzame plek waar hij destijds woonde, ligt nu het plaatsje dat naar hem is genoemd Sankt-Goar. In de 9e eeuw vervaardigden monniken van een naburig klooster een levensbeschrijving van hem; ze voegden er een aanhangsel aan toe, waarin zij vertellen over de wonderdaden welke door de heilige zijn dood werden verricht. In die verhalen is sprake van een edelman **Wido**. Deze had een kreupele knecht die met zijn kwaal naar het heiligdommetje toekwam waar de heilige kluizenaar na zijn dood nog steeds werd vereerd. De knecht werd inderdaad genezen, klaarblijkelijk op voorspraak van de man Gods. Zijn heer Wido gaf hem toestemming voortaan als hulpkoster dienst te doen in het St-Goarkerkje. Enige tijd daarna bleek die knecht zelfs priester geworden te zijn. Dat was hij nog op het moment dat dit verhaal werd opgeschreven.